

Federico Ricci:

VÕTI ON PÜSIDA MÄNGIJATE JA TREENERITEGA DIALOOGIS, AGA PROTSESSE PEAVAD JUHTIMA NEMAD

Vestlesime Eesti Tennise Liidu peatreeneri Federico Ricciga ka käesoleva aasta kevadises Tennise ajakirjas. Siis rääkis ta enda taustast, varasemast kogemusest ning töö iseloomust siin Eestis ning ühtlasi ka Davis Cupi ja BJK Cupi võistkondade väljavaadetest lähiaastateks. Kuna on aasta lõpp, mil on kombeks vaadata tagasi, ent samas koidab juba ka 2026, siis istusimegi peatreener Ricciga taaskord maha jätkuintervjuuks.

TEKST: JANAR JÕESAAR FOTOD: JANAR JÕESAAR JA IGOR PISSAREV

Treener Ricci, kuidas võtaksite möödunud aasta kokku peatreeneri perspektiivist?

Ma arvan, et suurim edu sel aastal on olnud suhtluses tippmängijate ja nende tiimidega. See on see koht, kus ma tunnen, et saan kõige rohkem oma kogemust edasi anda, panustades erinevate mängijate arengusse, alustades Lajalist, Glinkast kuni Anikinani välja. Kui nende treener leiab, et oleks vaja mingeid suuri või väikseid

muutusi ellu viia, siis olen nende jaoks alati olemas olnud, et neid arutada.

Positiivne on see, et esmakordselt on meil kaks meesmängijat slämmile sõitmas peagi. Anikina areneb pidevalt edasi, väga huvitav saab olema näha, milliseid samme ta järgmisel aastal astub.

Kõik ei ole nii roosiline ka muidugi, sest minu töö on nii hea, kui hea on suhtlus iga vanusegrupi vastutava treeneri või konkreetse mängija põhitreeneriga. Mõnedel mängijatel ei ole aga seda inimest olemas,

mis raskendab seega ka minu tööd, sest treenerid annavad mulle eelkõige tagasisidet.

Lisaks olen väga rahul, et saime mõningaid (eks)mängijaid kaasata. Kanepi oli siin täna ühel seminaril (Tallink Tennisekeskuses novembri lõpus - toim), Zopp tuleb homme, Raisma ja Troost treenivad mängijaid. Zopp ütles mulle, et alustas töötamist ühe U14 mängijaga, seda oli fantastiline kuulda. Võib-olla üks olulisemaid põhjuseid, miks ma olen siin üldse, on näidata, →





Ricci juhendamas treenereid.

et tennistreeneri karjäär on tõsiseltvõetav karjäär ja reaalsus, mida saab teha rõõmu ja kirega ning veenda neid, et nad jätkaksid tennisessse panustamist, kuna nad on Eesti tennisile juba nii palju andnud.

Milliga mängijad ja treenerid Teie poole pöörduvad ning millega olete neid abistanud?

Kuna mul on mitukümmend aastat kogemust, siis minuga rääkides küsivad nad nõu. Vahel see võib olla väga elementaarne tehniline küsimus servi või eeskäega seondult näiteks või kuidas toime tulla mängija halva perioodi, kuidas hea perioodiga. Vahel küsitakse füüsilise ettevalmistuse, varustuse, reketite kohta ning kas peaks midagi muutma. Võti on püsida pidevas dialoogis, aga mida ma vajan ja nõuan on see, et treener ise juhiks protsesse oma mängija ja tema treenimisega. Näiteks Ekke Tiidemann, kes treenib Ken Inki, on väga aktiivne minuga suhtlemises just Inkiga seoses. Inki ma vist olengi kõige enam näinud väljakul, sest tema treener on aktiivne, kes annab mulle mingeid spetsiifilise asju ja märkusi, mille kallal töötada. Sama asi on Raisma ja Glinkaga. Ma olen aidanud ka Troosti, kes töötab Mölderiga, samuti teen seda ka Suurthali ja Anikinaga. Lajaliga suhtlen samuti pidevalt, olen aidanud teda uue peatreeneri otsingutega.

Seega töö on olla abistavas ja nõustavas rollis koostöös mängija põhitreeneriga,

kuid treenerilt ja mängijalt peab tulema initsiatiiv, tõuge ning struktuur, millega tegeleda. Ma töotan föderatsioonis, seega peaksin suutma natukene ennast kõigile jagada, kuid minu töö on eelkõige õpetada kala püüdma, mitte kala kätte ulatada.

Rääkides mõningatest mängijatest, siis mida peaksid Lajal, Glinka, Malõgina ja Anikina järgmine aasta arendama?

See on eelkõige nende treenerite õelda, ma ei taha nendest üle astuda. Ma aitan ja abistan neid muidugi, kui nad küsivad, aga see küsimus on pigem nende treeneritele. Nad on kõik eriolukordades. Malõgina on mõnda aega juba pildil olnud, oluline on püsida terve, et ta saaks võistelda. Lajal on teinud otsuse väga palju oma karjääri panustada, oluline on stabiilsuse leidmine. Glinkal oli väga suure arenguhüppa aasta, järgmine aasta sooviksin näha n-ö establishing (kehtestamine) aastat. Ta saab muidugi kõrgemale sihtida, aga tuleks harjuda järjepidevalt top200 tasemel ja erinevatel katetel mängimisega. Anikina liigub kiiresti ja hüppab juba kõrgele, loodan näha häid esinemisi ITF tasemel, samal ajal andes talle aega, et areneda füüsiliselt, mõista paremini mängu, sest mäng muutub 14-18 vanusevahemikus. Me muutsime hiljuti näiteks tema tagakäehoiet, mida arutasime üheskoos ning Ain Suurthal tegi fantastilist tööd sellega.

Millised oleksid põhitegevused ja eesmärgid 2026 aastal?

Põhieesmärk on strateegiliselt pühenduda U14 mängijate programmile, millega me just alustasime. Meil on järgmiseks aastaks plaanid koostatud, millal midagi teeme U14 mängijate ja U14 treeneritega, 2-3 sessiooni teen ma personaalselt, kuid üleüldiselt jälgin ja koordineerin selle vanusegrupi tegevust. Ma oleksin väga tahtnud laiendada ka U12 vanuse, aga meil pole kahjuks piisavalt ajalist, inimest ja finantsressursse, et nendega põhjalikult tegeleda.

Järgmisel aastal näiteks paljud kohtumised tehakse valdavalt nii, et treenerite ja mängijate töötoad-laagrid toimuvad vahetult enne turniire – enne Winter Cupsi, samuti enne Tallinna ITF J100 turniiri, milleks kõik tulevad niikuinii kohale.

Jätkan samuti tööd tippmängijatega hoolitsedes, et nende tagalad oleksid kindlad ning, et nad areneksid veel edasi. Minu unistus on, et kui järgmine aasta maha istume, siis meil on olemas ATP top 100 ja top 150 mängija, WTA top 300 ja top 500 mängija. Täna ma nägin esimest korda U14 uut gruppi ning ütlesin nende treeneritele, et olin väga positiivselt üllatunud. Ma ei ütle loomulikult, et ma nägin 12 mängijat, kellest kõik 12 jõuavad maailma top 100 hulka, aga nägin igal platsil 1-2 mängijat, kellel on head omadused, mille kallal töötada. Kui meil oleks 3-4 U14 mängijat, kellega põhjalikumalt tegeleda, siis ma oleksin väga rahul.